

LAKSHMI ASHRAMS VENNER

Lone Poulsen, Præstehusene 6, 2620 Albertslund

Telefon 43 96 13 71 – E-mail: lone-poulsen@comxnet.dk

Kontonummer: 4440-0003141861

Lakshmi Ashrams hjemmeside: <http://lakshmiashram.dk>

LAKSHMI ASHRAM NYT SANCHAR 117

Marts 2013

Kære venner.

En lille hilsen, mens foråret banker på døren.

Denne gang bringer nyhedsbrevet følgende artikler:

- Selvforsyning i praksis – grønsagshaven på Lakshmi Ashram – *af Hansi Behn*
- Vores erfaringer med ashramlivet i vinterferien – *af Renu, Seema, Kavita, Chandani og Janaki – elever i 12. klasse*
- Lidt erfaringer fra mit researchprojekt – *af Neema Behn*
- Regnskab for 2012.

Vedlagt:

- Indkaldelse til generalforsamling søndag d. 7. april

Det koster 1725 kr. for et sponsorship og 75 kr. i kontingent = 1800 kr. Nogle sender et årligt sponsorship, og andre fordeler beløbet henover året. Derfor sættes 75 kr. ind på administrationskontoen første gang på året, hvor der indgår penge. Dette gælder også for dem, som sender ukonditionerede beløb. Det betyder, at alle betaler det samme for at være medlem og modtage Sanchar.

Jeg regner med et medlemskab pr. husstand, klub, forening osv., hvis intet andet er nævnt. Overskydende penge fra administrationskontoen bliver sendt til Lakshmi Ashram. I februar har vi sendt 5.000 kr. fra denne konto.

Tak for alle bidrag, store som små. Bidrag, der ikke er øremærkede, bruges til undervisningsmidler, studieture, uddannelse og meget andet.

Mange hilsener

Lone Poulsen

Foreningen kan spare porto, hvis der er flere, der vil være tilfredse med at modtage en mail om, at Sanchar nu kan ses på hjemmesiden. Hvis I vil modtage beskeden på mail i stedet for at modtage et brev, så vær venlig at sende jeres mail-adresse til: lone-poulsen@comxnet.dk

Tak til alle jer, der har sagt ja til denne ordning.

Sanchar 117

Selvforsyning i praksis – grønsagshaven på Lakshmi Ashram

Af Hansi Behn

Hansi Behn er en af vores seniormedarbejdere på Lakshmi Ashram. Hun er først og fremmest ansvarlig for regnskabet på ashrammen, men hun har altid elsket havearbejde og helliger en stor del af sin tid og energi på at arbejde sammen med de yngre medarbejdere og eleverne i haven.

I det forløbne år har vores grønssagshave givet os et godt udbytte af grønssager. Med succes har vi dyrket frøbede med auberginer, peberfrugter og tomater i drivhuset, og de blev udplantet til tiden på de åbne markstykker. Før det havde vi også købt nogle frøplanter på markedet og plantet dem i haven. Men et voldsomt haglvejr midt i april ødelagde disse.

Vi plantede også frøplanter af mandelgræskar udenfor, men pga. ekstrem varme og tørke var der mangel på vand i to måneder – i maj og juni, og det var virkelig vanskeligt at redde disse. Ikke desto mindre kunne vi nyde at spise mandelgræskar tre-fire gange. Høsten af auberginer og peberfrugter var tilfredsstillende, og vi havde forøget udbyttet af løg og hvidløg, der begge blev høstet i den tidlige sommer.

Produktionen af forskellige slags lai (indisk sennep) i efteråret og vinteren var også god, og vi fik regelmæssigt grønssager fra haven. I monsuntiden plantede vi bede med kål og blomkål i drivhuset. Da frøplanterne var klar til at blive plantet udenfor, efter at monsunregnen var ophørt, gravede vi små huller, fyldte dem halvt med naturlig kompost, blandede med jord og plantede skuddene. Lige nu får vi en god høst. Vi plantede ikke skuddene ud på mange stykker jord; men de planter, som vi plantede, giver os nu flotte store blomkål og tætte og faste kålhoveder. Det er allerførste gang, at vi har dyrket blomkål, og vi er meget glade for resultatet. Det ser ud til, at frøene var af meget god kvalitet.

Vi har også sået ærter i det fri, og disse voksede fint og godt, og planterne blev dækket af hvide blomster. Men aberne og langurerne angreb ærterne og ødelagde dem fuldstændigt. Indenfor i drivhuset vokser ærterne dog fint, har masser af blomster, og vi venter en fin høst af ærter herfra.

Dette år havde vi en fremragende høst af græskar og store agurker, som uden tvivl havde draget nytte af den forlængede kraftige monsunregn, og rigtig mange gange nød vi at spise lauki (flaskegræskar). Takket være en høj kvalitet af mooli-frø (kinaradise), har vi kunnet høste virkelig store rødder i løbet af året. I de seneste måneder har spinat, mooli-blade og lai givet os med en regelmæssig forsyning af grønt til ashramkøkkenet, så børnene kan nyde en bred vifte af grønsager. I år har høsten af bønner ikke været så god, først på grund af mangel på regn og siden på grund af heftig monsunregn.

I år har vi plantet vores egne frøbede af løg i drivhuset og udplantet de unge skud i haven. De var meget små og tynde, og frosten i januar slog dem ned, og de standsede med at vokse. Dog ser de nu ud til at være sunde efter de seneste varmere dage. Selv nu, mens jeg sidder og skriver her midt i februar, ser haven saftig og grøn ud med lai og mooli, mens de gule blomster på senneppen ses spredt ud over haven.

I de sidste par uger har vi bygget et stort drivhus, og vi planlægger at dyrke et alsidigt udvalg af grønsager her. Drivhuset er virkelig stort og rummeligt, og vi er meget ivrige efter at begynde at så noget derinde.

Den 13. februar såede vi spinat, gulerødder, ærter og bønner i de bede, vi havde gjort klar, og vi har også lavet frøbede med tomater, auberginer og peberfrugter. Vi har sået græskar, mandelgræskar, turai (anden slags græskar), agurk og lauki, og vi glæder os til at se dem gro. Jeg håber, at det vil give os et godt udbytte.

Trods de slag, vi har fået af vejret i løbet af året – hagl i april, hede og tørke i maj og juni, overordentlig meget regn i juli og august – har haven givet os et pænt udvalg og en god mængde af grønsager. Haven er blevet passet fint og holdt i meget god orden. Børnene og de to ‘didis’ (medarbejdere), Saraswati Behn og Poonam Behn, der ansvarlige for haven, har aktivt deltaget i alle de aspekter af arbejdet, der er nødvendige for at holde en have i god orden, så der kan dyrkes grønsager. Alle har arbejdet hårdt og med stort engagement, og de ældre medarbejdere har også været gode til at vejlede de yngre elever.

Vores erfaringer med ashramlivet i vinterferien

Af Renu, Seema, Kavita, Chandani og Janaki – elever i 12. klasse

Som vi plejer, fejrede vi jul den 25. december. Alle pigerne var virkelig optændt af, at de skulle tilbringe vinterferien hjemme sammen med deres familier. Vi fejrede juledagen i stor stil, og samtlige piger gjorde sig klar til hjemrejsen. Fra den 26. december begyndte de at tage af sted sammen med deres værger, og de efterlod blot os fem piger her sammen med fem didis, Bapuji (*David Bhai*) og Pooran Dajyu (*Dajyu = storebror*). Vi var alle sammen kede af det og spekulerede på, hvordan vi kunne få vinterferien til at gå. Da pigerne – en efter en – tog af sted mod deres hjem, syntes ashrammen mere og mere forladt.

Den 27. december begyndte vi vores specielle daglige rutine. I nogle dage fortsatte vi med at tænke på den store ashramfamilie, og vi savnede dem, men så begyndte vores lille tilbageblevne familie hurtigt at blive dejlig. Travlheden i vores arbejde fik dagene til at gå med fint humør.

Nytårsaften kom, og om aftenen fejrede vi den med stor entusiasme. Vi klædte os ud til sjov og ballade, sang og dansede og blev oppe til midnat. Og de næste dage var der mange, der ringede for at ønske os alle et godt nytår. Vi blev enige om et nytårsforsæt – nemlig at prøve at arbejde så godt som muligt.

Da vi nu var sådan en lille familie i vinterferien, deltes vi om alt arbejdet. Vi fejrede også vinterfestivalen Makar Sankranti sammen. Den markerer vintersolhverv i den traditionelle indiske kalender. Om eftermiddagen den 15. januar sad vi alle ude i solen og havde meget skæg ud af at lave dej til de traditionelle Kumauni *ghughute* og så forme dejen i forskellige former, før de blev friturestegt. Tidligt den næste morgen placerede vi forskellige af dem til kragerne og råbte derefter på dem:

“Kale Kauwa Kale Kale – Ghughuti Mawa Khale Khale”

Denne tradition går langt tilbage, og kragen vil svare, når der bliver kaldt, og den vil spise den mad, den får tilbudt.

Nu var der ikke mange dage tilbage, før the didis og pigerne ville vende tilbage. Vejret var blevet koldt. Meteorologerne havde mange gange forudsagt, at der ville komme regn eller sne. Vi var virkelig meget spændte på, om der den følgende dag ville komme sne, så vi kunne lege i sneen – åh, hvor vores fantasi nærmest gik amok! Men sneen faldt kun på de højere skråninger mod vest, så vi måtte bare være tilfredse med kun at kigge på sneen i det fjerne. Vi ville have haft det noget sjovere, hvis sneen var kommet, lige hvor vi var!

Så blev det den 26. januar, der fejres i Indien som Republikkens dag. Den bliver fejret med stor begejstring i skolerne og på mange offentlige steder. I Delhi deltager de forskellige stater med lave flade vogne i en stor parade. Den 26. januar 1950 blev vores forfatning en realitet, og Indien blev en republik. Derfor bliver denne dag hvert år fejret som Republikkens Dag. Dybt i vores hjerter ligger åbningsordene fra forfatningen: “*Vi Indiens folk...*”, og vi tænker især på disse ord denne dag. Sådan har vi i løbet af ferien med stor glæde fejret alle festivalerne og moret os rigtig godt.

Den 20. januar om natten hørte vi fra Indira Didi, at en leopard havde dræbt en landmands ko i skoven meget tæt ved vores kostald. Vi blev meget kede af at høre, at en leopard var kommet så tæt på vores hjem, og vi blev meget opmærksomme på den mulige fare. Det var en meget tragisk hændelse.

Vi drog alle fem hver vores egen erfaring. At jage aberne væk var sjovt på sin egen måde. Vi var sammen om at jage aberne, og vi råbte så højt vi kunne. Alle the didis var sammen med os om at udføre alt det daglige arbejde, hvilket gjorde det sjovt at være med til. Ferien gik så hurtigt, at vi ikke kunne forstå det.

Ashrammedarbejderne begyndte at komme tilbage fra ferien fra den 28. januar. De første, der ankom i god behold, var Sonu fra 5. klasse og Bimla Didi. Vi var glade, efterhånden som de dukkede op en efter en. Den 31. januar kom det yngste medlem af vores ashramfamilie, Khushbu, og hendes mor, Saraswati Didi, tilbage, og så blev vi endnu mere henrykte. Alle de hjemvendte oplevede flere forandringer. Et stort drivhus var jo blevet bygget, og vi vil dyrke mange grønsager her.

Den 10. februar var alle medarbejderne og pigerne tilbage, og nu nyder vi at have dem alle omkring os. Vi havde haft en rigtig god vinterferie.

Renu, Seema, Kavita, Chandani og Janaki slutter med at sende en særlig hilsen til Lone Didi: 'Jay Jagats'.

Lidt erfaringer fra mit researchprojekt **Af Neema Behn**

På den sidste dag i mit "M. Phil" studie i Gujarat Vidyapeeth i Ahmedabad i året 1998-99, spurgte universitetets rektor mig:

"Hvad er din plan, efter at du har afsluttet dette studie?"

Jeg svarede, at jeg ville vende tilbage til Lakshmi Ashram og arbejde der, som jeg havde gjort i mange år. Han sagde straks:

"Du skulle blive her og arbejde på universitetet som forelæser, og ved siden af kan du lave din PhD."

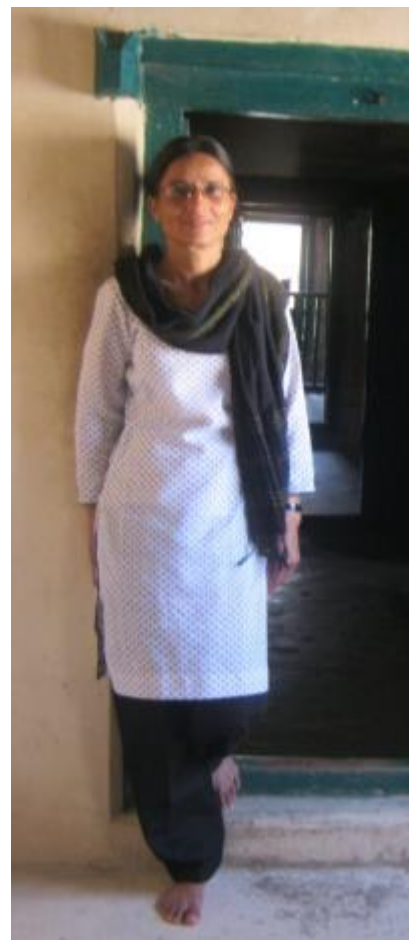
Jeg svarede: "Nej, det er ikke mit mål."

Mange af mine venner og lærere prøvede også at få mig til at forstå, at min "M.Phil" var til ingen nytte, hvis jeg ikke ville starte på en PhD. Og de tænkte, at jeg var virkelig en stakkels pige, som ikke kendte formålet med sit studie. Men jeg var meget afklaret, og jeg tog ikke dette studie med henblik på nogen professionel brug, og derfor vendte jeg tilbage til ashrammen og lagde alt mit arbejde der som tidligere.

Imidlertid fik jeg efterhånden en interesse for at lave en PhD enten om Gandhi eller Sarala Behn, og jeg bestræbte mig på at kontakte folk på Kumaun University i Nainital i den henseende, men da det gik op for mig, at de ikke havde nogen afdeling med Gandhi-studier på deres universitet, opgav jeg ideen eller tanken herom.

I mit arbejde som leder af Lakshmi Ashram forsøgte jeg at forstå formålet med ashrammen, fordi mange spørgsmål havde meldt sig på et tidspunkt, om hvad formålet egentlig var med det arbejde, vi udførte. Jeg diskuterede det med de ældre medarbejdere, men mange gange følte jeg mig alligevel lidt usikker selv. På et tidspunkt følte jeg et stort behov for, at en evaluering skulle laves om resultatet af ashrammens arbejde efter mere end fem årtier, men spørgsmålet var så, hvordan kan det udføres og af hvem? I lang tid kunne jeg ikke besvare dette, men spørgsmålet lå mig hele tiden på sinde.

Så opstod tanken, at hvis jeg kunne påtage mig dette projekt og virkelig udføre en research, så ville det kunne blive et meget nyttigt studie for ashrammen. På samme tid var jeg så heldig at

møde the Vice Chancellor i Gujarat Vidyapeeth, og jeg fortalte ham, at jeg var interesseret i at udføre min research fra hans universitet.

“Vi du være i stand til at vejlede mig?”

Han sagde: “Kom til Gujarat Vidypeeth, så kan vi diskutere det og derefter tage en beslutning.” Han foreslog selv et emne, men jeg sagde, at jeg havde allerede et emne i tankerne, og så forklarede jeg ham det problem eller spørgsmål, som jeg ønskede at foretage en research om.

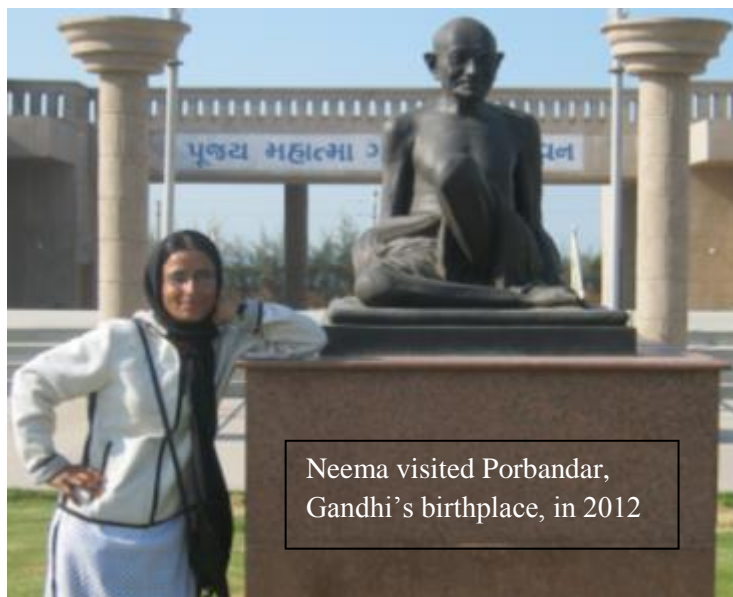
Jeg delte mine tanker med medarbejderne på Lakshmi Ashram og bad om to års orlov fra mit arbejde til dette projekt. Jeg fik bevilget orlov, og jeg er så taknemmelig over for personalet på ashrammen, over at de gav mig den mulighed og frigjorde mig for mit job. Fra september 2011 startede jeg researchprocessen – det er et arbejde baseret på casestudie. Evaluering af effekten af formålet for en hvilken som helst institution kan kun udledes gennem metoden med casestudie. Det betyder, at den studerende må udføre personlige interviews og også udføre individuelle casestudier af og med tidligere elever fra institutionen. Så jeg følger casestudie-metoden.

Jeg startede interviewene sidste år om sommeren, og indtil nu har jeg været i kontakt med 29 tidligere elever fra forskellige årtier. Det er virkelig interessant at møde folk i forskellige aldre, tale med dem og personligt føle og se den effekt, som ashramuddannelsen har fået på deres individuelle liv, deres familieliv og sociale liv. Alle dem, som jeg har mødt indtil nu, er først og fremmest så glade for at se mig og føle, at nogen fra deres ashram er kommet for at møde dem. Det er lige så interessant for mig. De giver mig en varm velkomst og får mig til at føle, at jeg er et medlem af deres familie.

De fleste af eleverne har et godt og lykkeligt liv, ligegyldigt om de er i en familie eller alene. De er glade for at have fået deres uddannelse på ashrammen, hvor de kunne udvikle sig som hele mennesker, selv om de somme tider føler, at de ikke er gode til at vejlede deres egne børn omkring deres moderne skolegang. Men hvad angår værdier bruger de stor energi på deres børn og får stor tilfredsstillelse ud af det. Dette kan jeg se og føle, mens jeg observerer. Familiemedlemmerne synes også at være glade for at have en ashram-uddannet pige. Jeg glæder mig til at møde mange flere elever. Men den eneste vanskelighed er, at vi mangler en komplet optegnelse over de tidligere elever.

Da både researcheren og svarpersonen tilhører Lakshmi Ashram, er det også vanskeligt at få et sandt svar, fordi mange af dem er så stærkt knyttet til ashrammen, og når så samtalen er startet, bliver de meget følelsesbetonede og kan ikke give et direkte svar på spørgsmålet. Så jeg har brug for megen tid til hver enkelt person. Men jeg glæder mig ikke desto mindre til at møde mange flere piger.

Da jeg igen kom til Gujarat Vidyapeeth, og folk fandt ud af, at jeg var ved at blive indskrevet til mit PhD-studie, blev de meget overraskede og tænkte, at jeg var endnu mere skør end før. Endnu engang må jeg have dem til at forstå, at jeg har brug for dette studie af hensyn til min institution og ikke på grund af et professionelt behov, men de forstår det stadigvæk ikke, fordi moderne undervisning er blevet en joborienteret uddannelse, og det er som et værktøj for at få et job og intet andet.

LAKSHMI ASHRAMS VENNER

RESULTATOPGØRELSE FOR 2012

Indtægter

Indgåede bidrag	97.001,56 kr.
Kontingent: 68 medlemmer à 75 kr.	5.100,00 kr.
Renter	86,51 kr.
Indtægter i alt	102.188,07 kr.

Udgifter

Administration (porto, gebyrer, girokort m.m.)	3.063,75 kr.
Udbetalt til Lakshmi Ashram	108.066,07 kr.
Udgifter i alt	111.129,82 kr.

Resultat af ordinær drift	- 8.941,75 kr.
---------------------------	----------------

BALANCE pr. 31.12.2012

Aktiver

Danske Bank: girokonto	5.393,63 kr.
Danske Bank: Danske Indlån	38.738,20 kr.
Indestående i alt	44.131,83 kr.

Passiver

Egenkapital primo 2012	53.073,58 kr.
Årets resultat	- 8.941,75 kr.
Egenkapital ultimo 2012	44.131,83 kr.

Albertslund, d.

Jeg har revideret regnskabet for 2012.

Revisionen har ikke givet anledning til bemærkninger.

Lone Poulsen

Albertslund, d.

Claus Broskov Sørensen